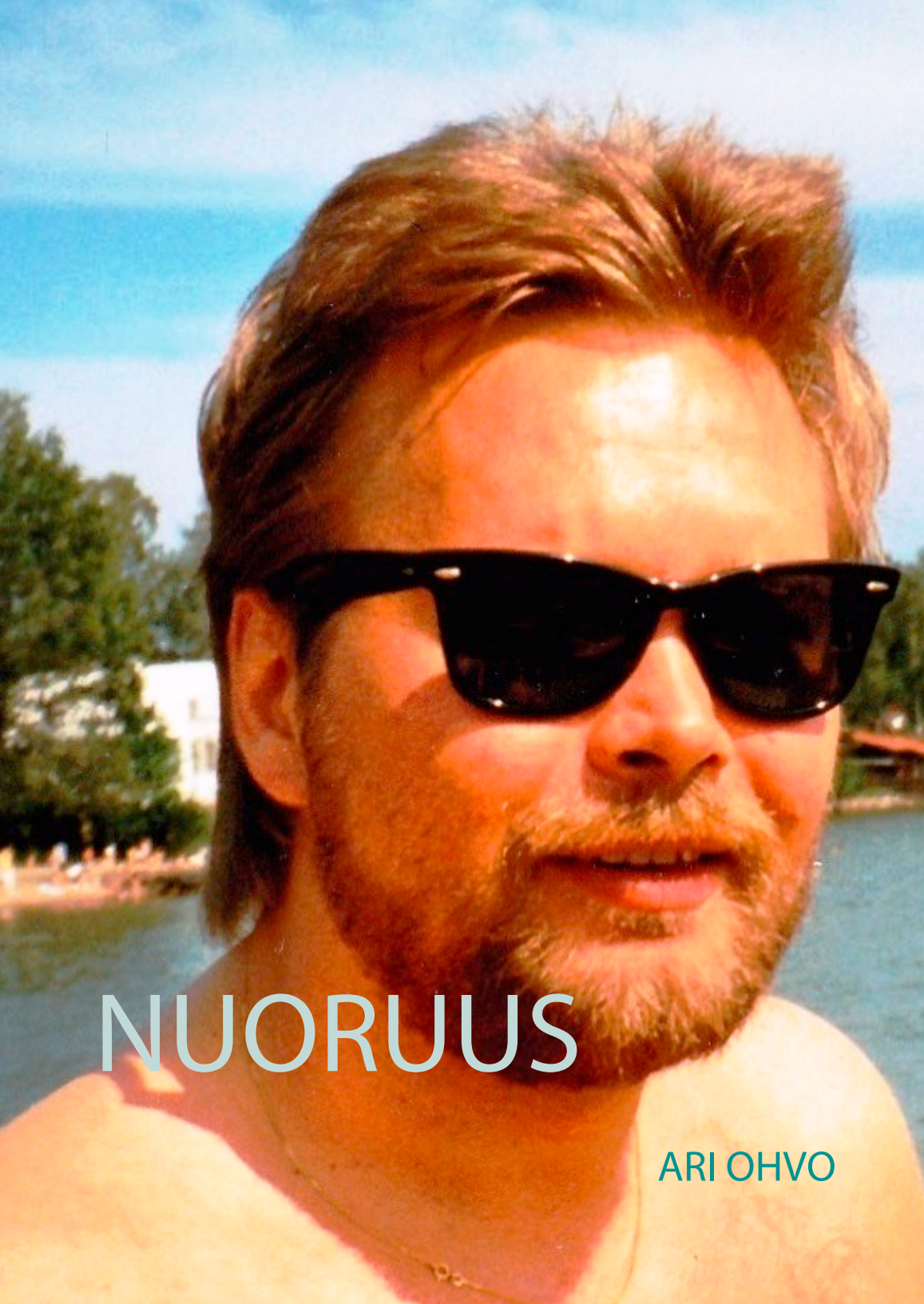

NUORUUS

ARI OHVO

NUORUUS

Kirjoittanut Ari Ohvo, ESPOO

Tekijä ja julkaisija:
Ari Ohvo

Copyright © Ari Ohvo, 2016

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-330-765-0

JOHDANTO

Minun nimeni on Ari Karhu ja olen syntynyt 50-luvun loppupuolella Helsingissä naisten-klinikalla. Syntyessäni olin 52cm pitkä ja painoin 3,5kg. Nykyisin samat mitat ovat 182cm ja 102kg, joten ei ole poikaa ainakaan nälässä pidetty.

Olen tehnyt pitkän uran IT -alalla ja minulla on kolmekymppinen tytär sekä pieni tyttärenpoika. Olen siis isoisä.

Varhaislapsuuteni, aina kahdeksanteen (8) ikävuoteen saakka, elin pääosin Helsingissä, joten olen siis nähtävästi paljasjalkainen stadilainen, mutta loppupeleissä pidän itseäni kuitenkin mieluummin Espoolaisena, sillä olen asunut Espoossa nyt jo lähes 50 vuotta.

Lapsuusajoilta minulle ei ole kovinkaan paljon selkeitä ja mieleen painuneita muistikuvia, joten näiden vähäisten ja hiukan hatarien lapsuus-muistojeni takia tämän kirjan tapahtumat sijoittuvatkin sitten pääasiassa nuoruusvuosieni 1972 – 1982 lukujen Espooseen, lähinnä Tapiolaan ja Matinkylään. Siihen aikaan vietin myös yhteensä pari vuotta Itävallassa, Tukholmassa, Kuopiossa ja Kotkassa.

Nuoruusvuosistani minulla on edelleenkin hyvin muistissa kaikki värikkäät henkilöt ja tapahtumat. Elämäni oli täynnä seikkailuja, jännitystä, juhlimista, rakkautta ja intohimoa sekä tulevaisuuden julkisuuden henkilöitä. Meheviltä paljastuksiltakaan ei oikein voida välttää. Kuolema kolkutteli myös vuosien varrella muutaman kerran ovelle, mutta onneksi ei kuitenkaan päässyt sisälle.

Näiden kuitenkin pääasiassa mukavien muistojeni innoittamana olen jo jonkin aikaa miettinyt, että kirjoitan jossain vaiheessa omaelämäkerran, jossa muistelen noita kaikkia mieleeni erittäin hyvin painuneita, antoisia ja onnellisia vuosia ja tässä se muistelmateos nyt sitten vihdoin on.

Lukijoille vielä tiedoksi, että lähes kaikki kirjassani esiintyvien henkilöiden nimet ovat muutettu ihan vain sen takia, että jos kyseinen henkilö ei missään tapauksessa haluaisi esiintyä kirjassani. Myös lähes kaikkien nuoruusvuosiini läheisesti liittyneiden lukuisten julkisuuden henkilöiden nimet ovat niin ikään muokattu, jo pelkästään intimiteettisuojaan takia ja ettei vaan kenelläkään oman nimensä käytön takia tulisi kiusausta pyytää rojalteja kirjani mahtavista myyntituloista. Tuskinpa sentään, mutta olen aina pyrkinyt varmistamaan selustani. Kaikki asianosaiset varmasti tunnistavat itsensä kirjasta niin halutessaan, vaikka sitten väärillä nimilläkin.

Pahoittelen myös aikaan, paikkaan tai tapahtumien kulkuun mahdollisesti liittyviä epätasällisyyksiä, puutteita tai jopa virheitä, mutta mielestäni kaikki oleelliset asiat kyllä löytyvät kirjasta.

Mielenkiintoisia lukuhetkiä.

VUODET 1958 – 1971

Olen siis syntynyt Helsingissä 1958 ja suurimman osan elämäni kahdeksasta (8) ensimmäisestä vuodesta me myös asuimme Helsingissä.

Kävimme ensimmäisenä elinvuotenani usein Hämeessä äitini vanhempien eli minun isovanhempien luona kyläilemässä. Enoni Make oli siihen aikaan 15 -vuotias teini ja hänellä oli suuri lähes musta susikoira Karo. Karo oli luonteeltaan erittäin ystävällinen, mutta hyvä talovahti. Joka kerta, kun minut laitettiin vaunuissa ulos isovanhempieni omakotitalon pihalle päiväunille, niin Karo kuulemma aina oma-aloitteisesti asettui vaunujeni viereen vahtiin. Se pysyi tunnollisesti koko ajan vaunujeni vieressä niin, ettei kukaan ulkopuolinen varmasti päässyt häiritsemään päiväuniani. Kun sitten jossakin vaiheessa heräsin päiväuniltani ja aloin liikehtiä ja äännellä vaunuissa, niin Karo ilmoitti heti isäntävaelle lyhyellä haukunnalla, että minä olin herännyt.

Olin suunnilleen kolme (3) vuotta vanha, kun isäni opinnot Otaniemessä päättyivät ja hän jostain kumman syystä päätti mennä tai oli pakotettu menemään Lappiin suorittamaan asepalvelustaan. Me sitten tietysti muutimme koko perhe hänen mukanaan vuodeksi Pudasjärvelle asumaan. Äitini toimi sen vuoden paikallisessa lukiossa lehtorina ja minulla oli kotona oma lastenvahti eli nanny. Lapissa kun

oltiin, niin kotitalomme pihassa oli liekaan kiinnitettynä lähes valkoinen lemmikki poro, jonka hoitaminen kuului oman talonmiehemme toimenkuvaan. Onneksi Lapin matkamme kesti tosiaan vain sen yhden vuoden ja muutimme jo 1962 takaisin sivistyksen pariin Helsinkiin ja Puotilaan.

Puotilassa asuimme Rusthollarinkujalla ja ensimmäinen muistoni siltä ajalta taitaa on se, kun saimme kotiin ensimmäisen telkkarin 1963. Muistan vielä hyvin, kun telkkaria sitten asennettiin asuntomme olohuoneeseen ja ensimmäiset ohjelmat, jotka siitä katsoimme, olivat Suomi-Ruotsi jääkiekko-ottelu ja joku jenkkiläinen lännenelokuva.

Samaisen vuoden 1963 kesänä olimme kyläilemässä sukulaistemme mökillä. Eräänä päivänä aikuiset sitten istuivat ison laiturin päässä olevilla penkeillä nauttien auringon paisteessa omia virvokkeita. Minä pulikoin vedessä laiturin päässä oranssin värinen ilmalla täytetty tappokauluri kaulassa, kun yhtäkkiä kauluri alkoi nousta naamani eteen. Aloin epätoivoisesti sätkiä vedessä ja samalla kauluri nousi yhä ylemmäs. Suuni ja nenäni jäivät veden alle ja aloin haukkoa vedensekaista ilmaa sisääni. Aikuiset keskittyivät omiin juttuihinsa ja minä jouduin kauluri naamani edessä taistelemaan henkeni puolesta. Onneksi joku aikuisista sitten lopulta kuitenkin havahtui sätkimiseeni ja tuli

sitten huutojen saattelemana nostamaan minut vedestä, ennen kuin oli liian myöhäistä. Muutaman minuutin yskimisen jälkeen totesimme, että vältyin pahemmilta vaurioilta ja myös pelkotiloilta vettä kohtaan. Tämä oli sitten se ensimmäinen kerta elämäni aikana, kun olin vähällä hukkuu.

Seuraava muistikuvani löytyy vuodelta 1965, kun menin ensimmäiselle (1) luokalle Puotilan kansakouluun. Oma opettajamme valitettavasti sairastui kevätlukukaudella ja hän oli sitten muutaman viikon sairaslomalla. Kuinka ollakaan, niin tämän muutaman viikon ajan sijaisopettajanamme toimi nyt jo edesmennyt kuuluisa lauluntekijä Junnu. Hänestä en oikein muuta kuitenkaan muista, kuin ahavoituneet kasvot sekä pullonkaulan, joka aina pilkisti hänen pikkutakkinsa povitaskusta.

Samana vuonna isäni vanhemmat eli minun isovanhemmat ostivat aika läheltä omaa kotiaan Savonlinnassa suurehkon metsätilan. Kerimäellä sijaitsevalla metsätila on edelleen sukumme omistuksessa ja siinä on noin 30 hehtaaria metsää ja asuinrakennuksen lisäksi pihapiirissä on suuri lato. Rantaviivaa tilalla on yhteensä noin 700 metriä ja etelärantaan sitten rakennettiinkin aika pian uusi rantasauna. Tila hankittiin lähinnä suvun kesäviettopaikaksi ja kesäisin isovanhempani hankkivat sinne jopa erilaisia kotieläimiä lastenlasten ja muidenkin iloksi.

Siellä oli meidän lapsuudessa joka kesä ainakin kanoja ja joskus jopa pari vasikkaa tai lammasta. Syksyllä eläimet sitten pantiin lihoiksi ja me lapset pistimme nautinnolla poskeemme Karoliina kanaa, Masa vasikkaa tai Siiri lammasta. Kaikki lapset ainakin oppivat sen mistä maito ja ruoka kauppoihin saadaan.

Sitten tuli vuosi 1966 ja alkuvuodesta syntyi minun pikkusiskoni Riitta. Hän oli vain kahden (2) viikon ikäinen, kun muutimme Tapiolaan Tennispolulle. Tennispolulla asuimme pienkerrostalossa ja koulunani tien toisella puolella toimi vanha Tennispalatsi. Tennispalatsin vieressä oli myös kymmenkunta tenniskenttää. Tennispalatsi kuitenkin paloi jo saman vuonna ja muutaman ylimääräisen lomaviikon jälkeen siirryimme uuteen vasta valmistuneeseen Hakan kansakouluun.

Hakan kansakouluun siirryttyämme luokallani oli Simppa, joka oli kouluympyröissä pitkään paras kaverini. Teimme kaikenlaista ikimuistoista yhdessä, kuten liityimme partioon 1966, haimme kansakoulun kolmannen (3) luokan jälkeen 1968 Suomalaiseen yhteiskouluun, mutta jäimme varasijoille, kävimme Lapissa Sompion luonnonpuistossa (Urho Kekkosen kansallispuisto) kansainvälisellä Jamboree partioleirillä 1971, pelasimme vuosia jääkiekkoa Espoon pallo-seurassa jne. Meillä oli paljon yhteisiä

aktiviteetteja, joista jäi todella hyviä lapsuusmuistoja.

Tämän jälkeen siirryin, ainakin omasta mielestäni, lapsuusajoista pikku hiljaa villeihin nuoruusvuosiin ja näiden vuosien tapahtumissa sitten tässä kirjassani myös pääasiassa kerron.

Kirja on hyvin menestynen lähes kuusi-kymppisen omaelämäkerta, jossa hän muistelee vauhdikkaita ja ennen kaikkea onnellisia nuoruusvuosiaan 1970- ja 1980-lukujen Espoossa. Noihin aikoihin hän vietti yhteensä pari vuotta myös Itävallassa, Tukholmassa ja Kuopiossa.

Hänen elämänsä oli täynnä seikkailuja, jännitystä, juhlimista, rakkautta ja intohimoa sekä myös julkisuuden henkilöitä. Meheviltä paljastuksiltakaan oikein voida välttyä.

Kuolemakin kolkutteli vuosien varrella muutaman kerran ovelle, mutta onneksi ei kuitenkaan päässyt sisälle

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi